

VADÍ - NEVADÍ

Není nutno, není nutno
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.

Chceš-li, trap se, že ti v kapse,
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu jó to vadí.

DĚLÁNÍ

Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď
žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,

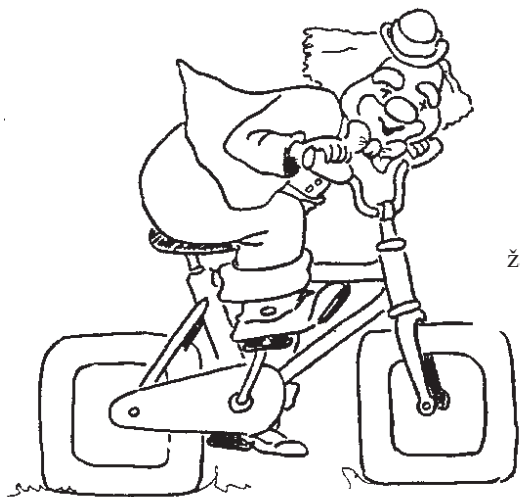
 Začni s tím hned teď.

Dělání, dělání, všechny smutky zahání,

 dělání, dělání je lék,

Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,

 dělání, dělání je lék

LDT - II. TURNUS
SLOUP V ČECHÁCH
ZÁTIŠÍ - 1999

BURÁKY

Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,

Na polích místo bavlny teď rostou bodláky.

Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,

Jak válejí se v trávě a louskaj buráky.

Ref:

[: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

je lepší doma sedět a louskat buráky.:]

Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
Jeho mužstvo v trávě leží, že dál už nemohou,
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná milice teď louská buráky.

Ref.: [: Hej hou,

Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdeme políbit.
Pak zeptaj se tě: "Hrdino cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

Ref.: [: Hej hou,

PANENKA

Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,

Snad houf bílých holubic, nebo jen žal ?

Tak skončil ten prvý, den smáčený krví,

Ani pouťovou panenku nezanechal.

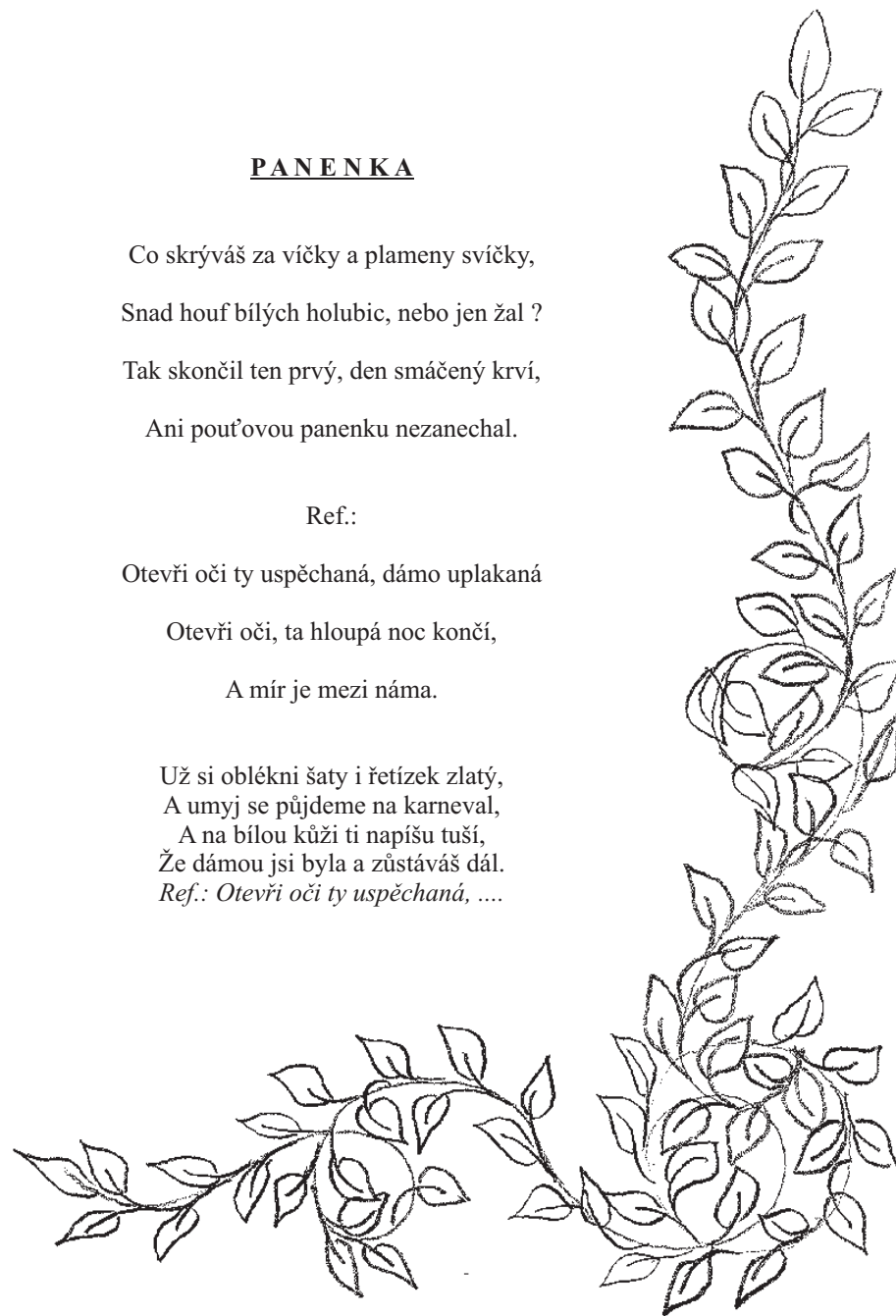
Ref:

Otevři oči ty uspěchaná, dámo uplakaná

Otevři oči, ta hloupá noc končí,

A mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý,
A umyj se půjdeme na karneval,
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
Že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
Ref.: Otevři oči ty uspěchaná,

STŘEVÍČKY ZE ZLATA

Moje střevíčky jsou jako ze zlata,

Když je mám připadám si hrozně bohatá,

Ty si vezmu jen v onen slavný den, Až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí, Ty naráz všechny lidi kolem přivábí,

Budu v onen den zářit tobě jen, Až si sednem do kočáru ty a já.

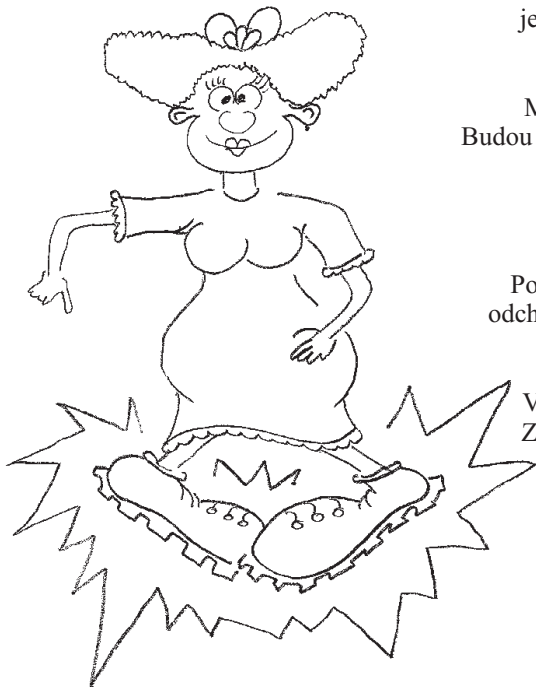
Ref.:

Ach, jsou samé zlato, ach ty stojí za to,

Zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou,

Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí

Když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno co ztratilo svůj zlatý hlas
V onen slavný den bude nalezen,
Až si sednem do kočáru ty a já.
Moje sestra Lou a mladší bratr Ben,
Budou krásní v těch černých šatech v onen den,
Ale nejvíce, zlaté střevíce,
Až si sednem do kočáru ty a já.
Ref.: Ach, jsou samé zlato,

Potom řeknu "Sbohem děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svít."
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.
Všichni lidé budou mi hned závidět,
Zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let,
Budu bohatá, celá ze zlata,
Až si sednem do kočáru ty a já.
Ref.: Ach, jsou samé zlato,

HO HO WATANAY

Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,

Dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej ...

Ref.:

Ho ho Watanay, ho ho Watanay, ho ho Watanay

Kiokena, Kiokena

Sladkou vůni nese ti, noční motýl z perleti,
Vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá ...

Ref.: Ho ho Watanay,

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
Má barvu havraní, jak uhání, jak uhání ...

Ref.: Ho ho watanay, ...

V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná

Vánek co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá ...

Ref.: Ho ho Watanay, ...

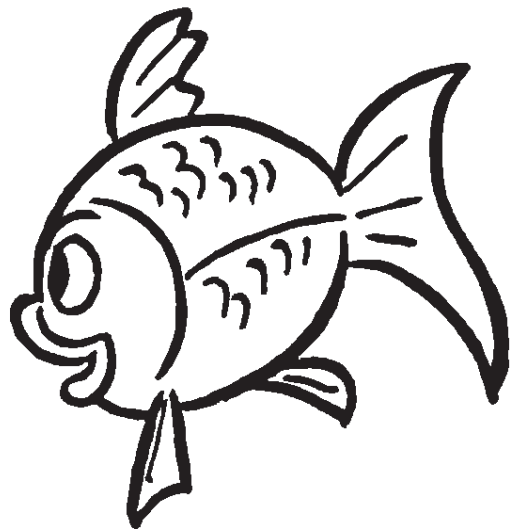
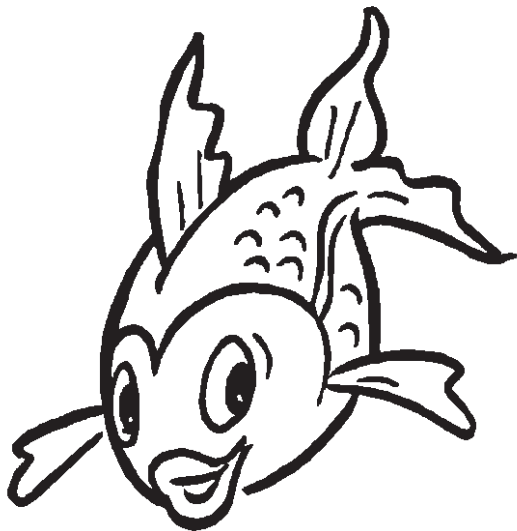
ZÁTOKA

V zátoce naší, je celý den stín,
Dneska je tichá, to já dobře vím,
Kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
Za vodou čekám na lásku svojí.

Poslední dříví jsem na oheň dal,
I kdyby nocí překrásně hřál,
Já nespím to víš, jak bych si přál,
Proč jsi mě Hardy na práci vzal.

Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
V sedle zas musím celý den být,
Proč má tvůj tatík, ach tolika stád,
Tejden už sháním a nemůžu spát.

Zejtra se vrátím na jižní díl,
V zátoce naší, tam bude můj cíl,
Větr se zdvihá a měsíc jde blíž,
Zejtra stín zmizí, dobře to víš.

JAPONEČKA

V Yokohamě v přístavu, kde noc vládne tmou,

Loučil se tam námořník, se svou dívkou.

A Japonečce malé, slzičky stékají,

Když jeho rety rudé, slova lásky šeptají.

Ref.:

Má Japonečko malá, dřív než zvadne sakur květ,

Tvoje láska neskonala, přivede mě k tobě zpět.

Ta chvíle odloučení, rozplyne se jako dým,

A potom, děvče milé, budu navždy jenom tvým.

Byl to onen námořník, co pro ženy žil,
co v každickém přístavu, z číše lásky pil.
Na Japonečku malou, už dávno zapomněl,
Že její rety rudé, kdysi dávno líbat směl.

Ref.: Má Japonečko malá,

STÁNKY

U stánků na levnou krásu, Postávaj a smějou se času,

S cigaretou a holkou co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy, Uteče den jak večerní zprávy,

Neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

Ref.:

Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

Tak málo je, málo je lásky,

Ztracená víra, hrozny z vinic neposbírá..

U stánků, na levnou krásu,
Postávaj a ze slov
a hlasů, poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.
Ref.: Jen zahlídli svět, ...

DONEY GAL

Kdo ví proč to hřibě tak v lásce mám,

Stádo mu zbloudilo Bůh ví kam.

Ref.:

Ať sníh či déšť padá tmou,

já a můj Doney Gal nesmíme snít

Stále dál, cestou svou,

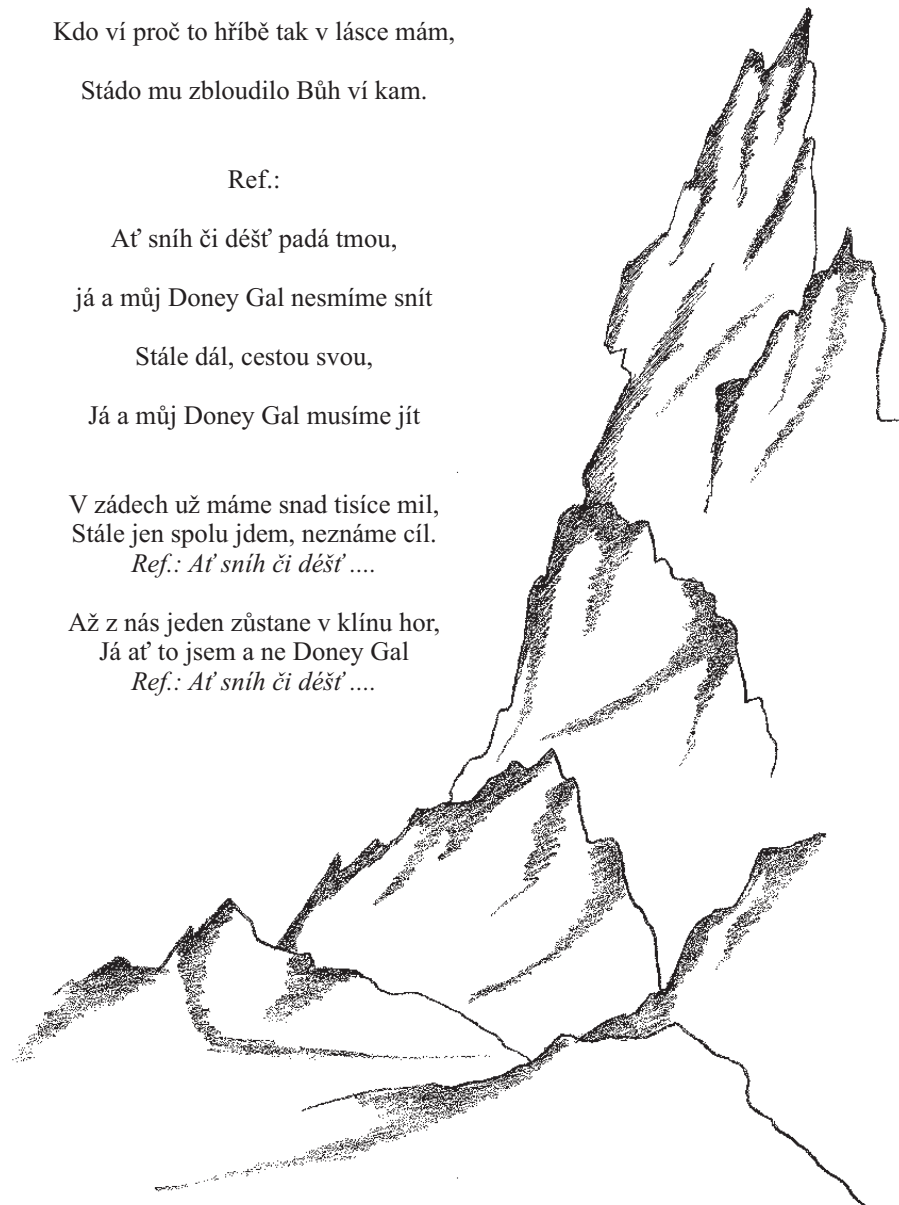
Já a můj Doney Gal musíme jít

V zádech už máme snad tisíce mil,
Stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

Ref.: Ať sníh či déšť

Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
Já ať to jsem a ne Doney Gal

Ref.: Ať sníh či déšť

RIKATADO

Chlapci z Rikatáda, ženou svoje stáda k mexické hrani
Zem se silně třese, stromy padaj v lese, před pistolí můj
V srdci nosí lásku, každý má svou krásku, pistol nízko u
Neznaj strachu z Estakáda, zpívají si do kroku:

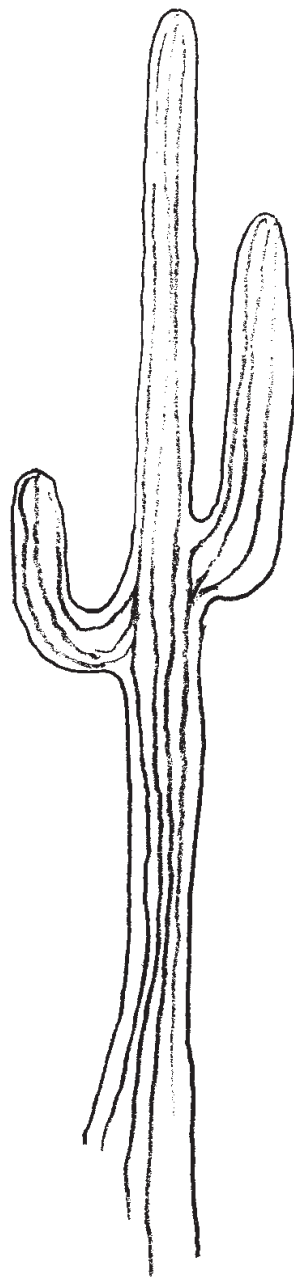
Ref.:

Rikatádo, jak tornádo, letí širou stepí,
koně říčí, chlapci křičí, štěstí se na ně lepí.
Rikatádo velmi rádo mává sombreroem nad hlavou.

Rikatádo, jak tornádo, stále hýří náladou.

Z Rikatáda chlapci, přerijní jsou dravci.
Když to v baru neklape, sem tam pistol hlesne,
falešný hráč klesne, péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, ginu mají z toho psinu,
šťouchají se do břicha, a pak celé Rikatádo,
zpívá píseň do ticha.

Ref.: Rikatádo, jak tornádo,

TOULAVEJ

Někdo z vás kdo chutnal dálku, jeden z těch co rozuměj
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě nezná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

Ref. 1 :

Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
na půdě se celta prachem stydí a starý songy
jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše "Umí", kterou splácí Toulavej.
Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

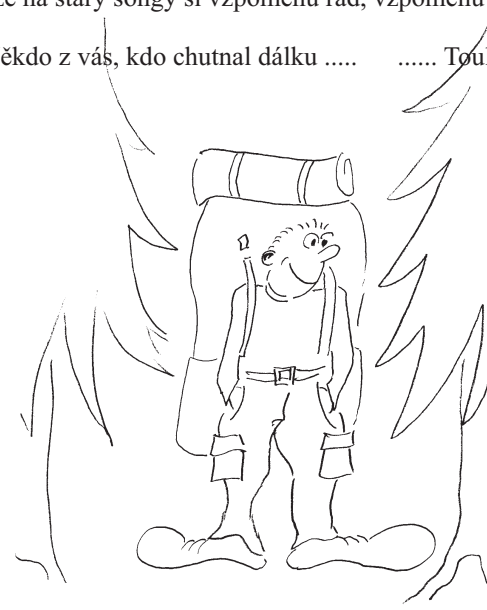
Ref. 1: Sobotní ráno mě neuvidí

Vím že jednou někdo přijde, tiše pískne : "No tak dem!"
Známi kluci ruku stisknou, řeknou: "Vítej, Toulavej!"
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

Ref. 2:

Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku Toulavej.

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora. Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list, polívka studená co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže, slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku.

Štefan hlavní vedoucí chodí s naší vedoucí, která je příšera, scházejí se líbají se u totému za šera.

Ref.: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Stýv.

Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve.

Řekla bych: Nebuď nesmělý, líbej mě Stýve.

Závěrem dopisu ještě trochu popisu: ta bréca vedoucí,
je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.
Když běží po lese, všechno na ní třese se, užívá makeupu,
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu.

Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista, pojedem do Písku, máme v plánu stavět se v jítexovém středisku.
Když jsme se koupali, všichni na mě koukali, je to tím, že
možná v jednodílných plavkách už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív

KDYŽ SE ZAMILUJE KŮŇ

Když se zamiluje kůň, tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň, tam někde v pastvinách,

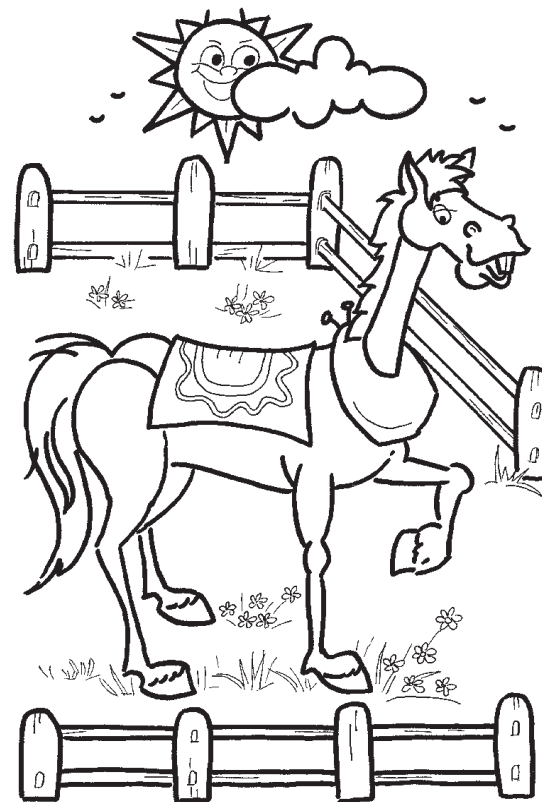
Když se zamiluje kůň, koňskou láskou,
zpívejte písničku, pro jeho klisničku, nechte ho jít.

Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře,

jmenuje se kůň, jmenuje se kůň.

Važte si ho lidé, ať nám jich pár zbyde,

jmenuje se kůň, jmenuje se kůň.

Slečna s bílou lysinkou,
tam někde v pastvinách,
bude brzy maminkou,
tam někde v pastvinách,
vždyť se zamiloval kůň,
koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil,
a cválá k ní,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil,
a cválá k ní.

CHTĚL BYCH BÝT MEDVÍDKEM

Místo očí mít pár knoflíků a černej nos,
sametovou srst a být stále bos,
Sedět na regálu v hračkářském krámu sám
a netrápit se tím co netuším a tím co znám.

Ref.:

Chtěl bych být medvídkem,
a z výkladní skříně koukat se ven.

Chtěl bych být medvídkem,
už jen proto že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.

Pilinovou hlavu mít, pak bych se smál,
vždycky stejně příjemně a kýval se dál a dál,
jen s tím úsměvem, co v továrně by natiskli
a klidně bych přežil i její největší nesmysly.

Ref.: Chtěl bych být medvídkem,

A někde na zádech ještě mít jedno tlačítko,
stačí stisknutí a já hned povím to,
co vím, že moje milá právě slyšet chce
a nebál bych se toho, že mi snad odejde.

Ref.: Chtěl bych být medvídkem,

PTÁČATA

Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný, s kytarou na zádech,
strun už jen pět, hezký oči uplakaný.

Opuštěnejch ptáčat, plnej je svět,
hnízda hledaj, neví co dál.

Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za týden jsem u trati stál.

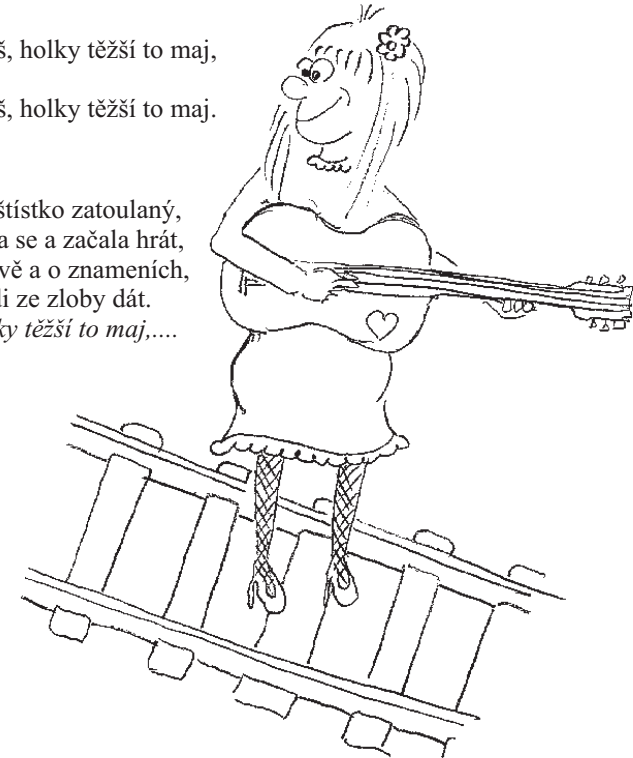
Ref.:

Víš, holky těžší to maj,

Víš, holky těžší to maj.

Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co uměj lidi ze zloby dát.

Ref.: Víš, holky těžší to maj,....

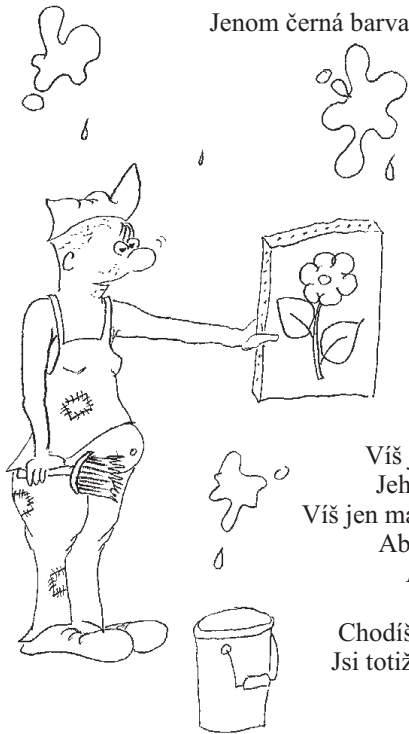

MALÍŘ

Přišel malíř otrhaný, měl jenom štětce s paletou,
Kalhoty měl spravovaný a z vojny bundu stoletou
Pak napnul plátno srolovaný a stvořil řeku včetně panny,
Pak na malou píšťalku, panně z obrázku hrál.

Ref.:

Uměl jednu píseň malovanou, modrou měla z nebe darovanou,
Žlutou měla díky pampeliškám, Zelenou ji půjčil vodník sám,
Všechno bylo v písni malované, Bílé mléko, třešně natrhané,
Jenom černá barva nebyla v ní, ona špatně zní.

Víš jen málo o malířích, jsi jen holka bláznivá,
Jeho oči neznají hřích a jako kluk se usmívá.
Víš jen málo o malířích, však říkáme ti, že k vám nezamíří
Aby na svou píšťalku, panně z obrázku hrál.
Ref.: Uměl jednu píseň malovanou,

Chodíš často po výstavách, a má to důvod v pozadí,
Jsi totiž hrozně nedočkavá, kdy se tvůj malíř prosadí,
A pak tě pozve na vernisáž
a ty se od něj nehneš jak jeho stráž,
Bude ti na svou píšťalku, jen a jen pro tebe hrát.
Ref.: Uměl jednu píseň malovanou,

MONTGOMERY

Děšť ti holka smáčel vlasy,
Z tvých vlasů zbyl prázdný kruh,
Kde jsou zbytky tvojí krásy,
To ví dneska snad jen Bůh.

Ref.:

Z celé Jižní eskadrony, nezbyl ani jeden muž,
V Montgomery bijou zvony, děšť ti smejeva ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty, leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, jenže ruka leží dál.

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil
Proužek krve stéká prachem, vlasy lepí jako jíl.

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

Děšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví,
Lásku měl rád, víc než život, to ti nikdo nepoví.

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

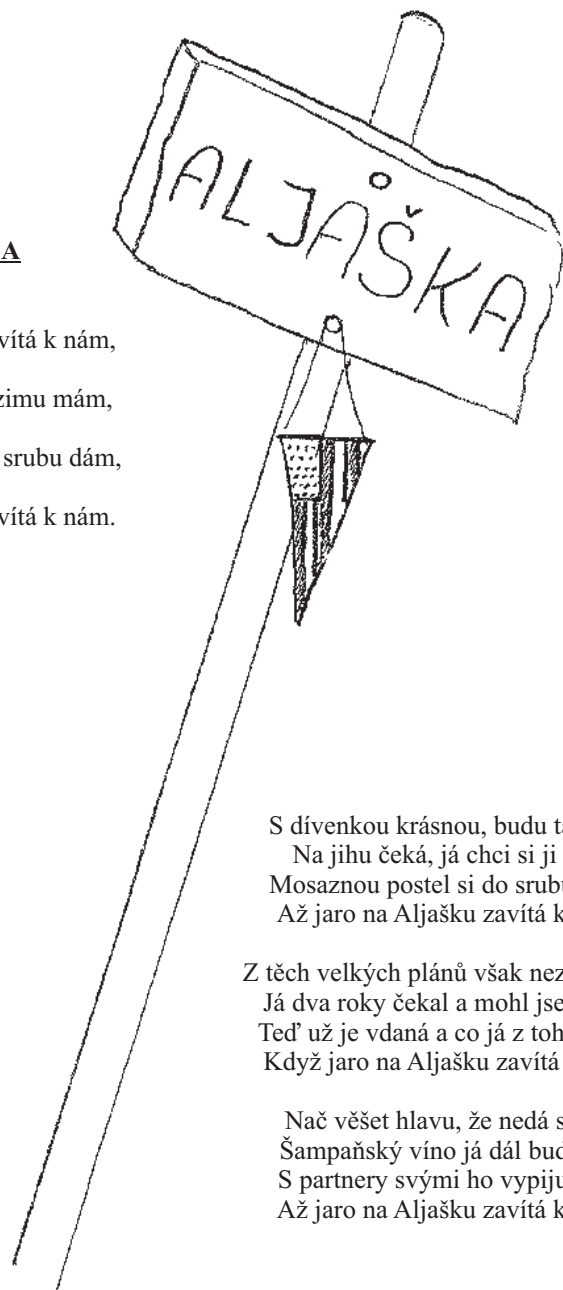
ALJAŠKA

Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
Hromadu zlata já na zimu mám,
Šampaňský víno si do srubu dám,
Až jaro na Aljašku zavítá k nám.

S dívenkou krásnou, budu tam žít,
Na jihu čeká, já chci si ji vzít,
Mosaznou postel si do srubu dám,
Až jaro na Aljašku zavítá k nám.

Z těch velkých plánů však nezbylo nic,
Já dva roky čekal a mohl jsem i víc
Teď už je vdaná a co já z toho mám,
Když jaro na Aljašku zavítá k nám.

Nač věšet hlavu, že nedá se žít,
Šampaňský víno já dál budu pít,
S partnery svými ho vypiju sám,
Až jaro na Aljašku zavítá k nám.

O V E Č K A (Bláznova ukolébavka)

Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,

Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí,

Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,

Zas má bilej plášť a v okně je mříž.

Ref.:

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,

Ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát,

Zítřej zas přijdou se ptát,

Jestli ty v mých představách, už miziš.

Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou,

Zítřej budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,.

Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,

Když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Ref.: Máš má ovečko dávno spát ...

ZLATOKOPECKÁ (Severní vítr)

Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

Jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

A hlava mě pálí a v modravé dáli,

Se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

Tam zbytečně budeš mi psát.

Sám v dřevěné boudě, sen o zlaté hroudě,

Já nechám si tisíckrát zdát.

Ref.:

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,

K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

Už slyším je výt blíž a blíž,

Už mají mou stopu už větrí že kopu,

Svůj hrob a že stloukám si kříž.

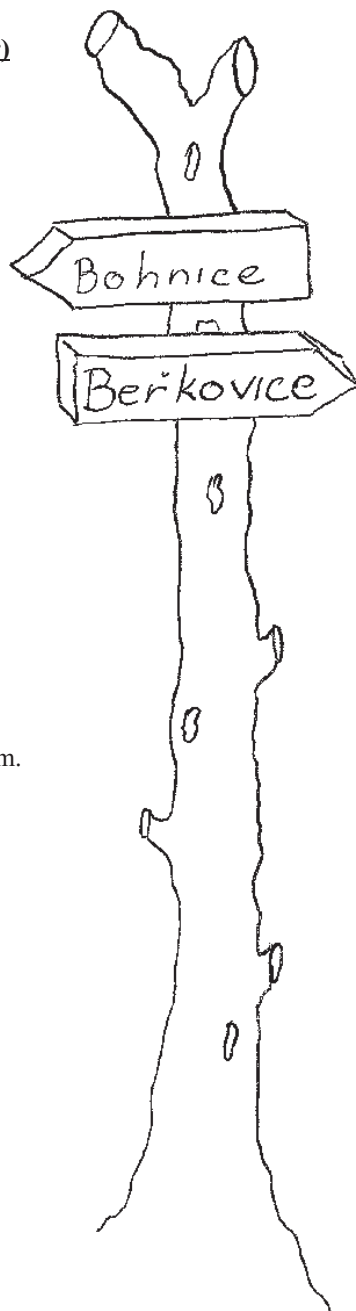
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,

A opustil tvou krásnou tvář,

Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk

A nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr je krutý, ...

DON DIEGO

Ref.:

Diego, Don Diego, krásný koně máš.

Diego, Don Diego, proč máš v očích pláč.

Za to hříbě, Don Diego, tady nugetty všechny máš.

Za to hříbě, Don Diego, za tu malou bílou tvář.

Ref.: Diego, Don Diego, ...

Pohlédni do očí svému koni,
až v nich uzříš ohně žár,
pak skloň hlavu do jeho hřívky,
a nezapomeň na tu bílou tvář.

Ref.: Diego, Don Diego, ...

STARÝHO PSA NOVÝM KOUSKŮM NENAUČÍŠ

Zase je ráno, jsem jenom v klobouku
a po dně vany leze pár pavouků,
do d'oury světlíku, přes páru z rendlíku,
zpívám pak písničku, pro svoji kočičku.
Za chvíli zvoní sousedka u dveří,
má s sebou smeták, šíleně láteří,
abych už pokoj dal, abych prej nevrískal,
po ránu z plných plic, Já na to musím říct - hm..

Ref.:

Sousedko já vím, že míváš se mnou kříž,
něco ti teď ale povím, nakloň se blíž. Víš,
starýho psa novým kouskům, starýho psa novým kouskům

starýho psa novým kouskům nenaučíš

Na pult pár mincí vysypu ze dlaně,
koupím si housky v zapadlý pekárně,
v pekárně vonící na celou ulici,
s drobečky na tvářích, jdu potom k lékaři.
Lékař mi dává stetoskop na plíce,
a pak mi radí v učeným jazyce,
abych prej trénoval, abych se jídla vzdal,
alespoň na měsíc, já na to musím říct :

Ref.:

Doktore já vím, že míváš se mnou kříž

Vidím jak mouchy vandrujou po stěnách,
přemýšlím přitom o vlastních potulkách,
na zádech kytaru, pojedu do Varů,
anebo do Řevnic, ty znám i z pohlednic.
Přijde má láska, na tvář mi pusy dá,
kouká jak balím, a pak mi povídá,
abych se usadil, né věčně živořil,
v zajetí plískanic, já na to musím říct :

Ref.:

Děvče můj já vím,
že míváš se mnou kříž

